

kort, men Nord for er Kysten fladere og Aalegaarden lang. Der maa her bruges meget længere og derfor kostbarere Redskaber, men der slaas derfor i Reglen heller ikke saa langt ud, som Vanddybden virkelig tillader.

Vi ønske, at det bliver, som den nugældende Lovs § 3 bestemmer, at der ikke maa fiskes i saadan Nærhed af vore Aalegaarde, at det skader os, men skal der ske Forandring heri, mene vi, i Kraft af vor Ejendomsret, at kunne kræve, at den Afstand, ud for hvilken Kasteruser kunne sættes, beregnes fra det Punkt i Søen, indtil hvilket Vanddybden tillader os selv at sætte Radgarn med Ruser, selv om vi ikke gøre det. — Fordi en Mand ikke pløjer og tilsaar sin Mark, tillader man dog ikke andre uden videre at gøre det.

En lang Erfaring har lært os, at naar Fiskeriet skal lønne sig, maa Fiskeren helst selv eje eller bruge flere til hverandre stødende Aalegaarde, paa hvilke han da under eet indretter sin Drift, som det har vist sig at gaa bedst.

Eksempelvis skal det anføres, at jeg, Knud Sørensen Grauslund, som ejer de 3 nordligste Aalegaarde, Kasserodde, Fiskerballe og Lille Sønderbjærg, indretter mig saaledes, at jeg sætter Redskaberne langt længere ud ved Kasserodde end ved de 2 andre. Der kan slet ikke være Tale om for mig at anskaffe alt det Redskab, jeg skulde bruge, hvis jeg satte ud saa langt, Vanddybden tillader. Jeg har ikke Raad dertil, og det vilde slet ikke kunne lønne sig.

Naar jeg udsætter færre Ruser ved de to sydlige Aalegaarde og flere ved Kasserodde, er det, fordi jeg da har Udsigt til, at de Aal, der gaa uden om Lille Sønderbjærg og Fiskerballe, dog, i det mindste for en Del, fanges i Kasserodde. — (Aalen vandrer fra Syd og Vest mod Nord og Øst).

Men hvis jeg maatte finde mig i, at en Fisker kastede Ruser 5 eller flere Favne ud for Halepælen paa Sønderbjærg og Fiskerballe, saa var Udsigten til at fiske bedre ved Kasserodde forbi.

Og som jeg, Grauslund, har det, saaledes er det med alle os andre; eje vi ikke selv flere Aalegaarde i Rad, søge vi at forpagte saadanne, at der kan blive et sammenhængende Fiskeri.

Næst at bemærke, at vi aldrig begynde vore Ruserækker ved 1 Fods Vanddybde, men derimod ved 2 Fods, skulle vi tilføje, at vi selvfølgelig ere vel tilfredse med, at en Fiskers Kasteruser kun maa udsættes i samme Kompasretning som vore, men der er den Mislighed derved, at det ikke kan kontrolleres. Vi bo langt fra vore Aalegaarde, og Fiskerne udsætte deres Ruser, naar ingen ser det, og ovenfra kan det ikke ses, hvorledes de staa. Kun vide vi, at i alle de Tilfælde, hvor Fiskere have gjort Indgreb i vor Ret, og hvor de enten ifølge Forlig eller Dom have maattet tage Ruserne op igen, have ingen af dem staaet i samme Retning som vore, men tværtimod altid tværs for dem, og vi ere bange for, at saaledes vil det ogsaa gaa for Eftertiden.

Vi tillade os at bede disse vore Bemærkninger tagne under velvillig Overvejelse af det højterede Ting, og vi vedlægge til Oplysning et ældre og et yngre Skøde paa Aalegaarde, for at man kan lære Indholdet af disse at kende.

Vejlby, Erritsø og Taulov Sogne i Elbo Herred, i Februar 1904.

Ærbødigt

K. S. Grauslund.   N. Nielsen.   J. Aamand.   Hans Nielsen.

A. Hansen.   Thomas Madsen Lyng.   Hans Kristiansen.

C. Christiansen.   Søren Jensen.   Rasmus Gyes.   Jørgen Madsen.